Ple de Sindicats de la CGT de Catalunya

Manresa, 19 d'octubre de 1991

ACORDS

Confederació General del Treball (CGT)
Comitè Confederal • Catalunya • Secretariat Permanent

Via Laietana, 18, planta 9 - Tel. 310 33 62 (3 lineas) - Fax: 310 71 10 - 08003 Barcelona
Correspondència: Apartat de Correus 999 / 08080 Barcelona

PLE DE SINDICATS DE LA CGT DE CATALUNYA

Manresa, 19 d'octubre de 1.991

Punt 1.

VALORACIÓ ELECCIONS SINDICALS 1990

ACORDS

Confederació General del Treball (CGT)
Comité Confederal • Catalunya • Secretariat Permanent

Via Laietana, 18, planta 9 - Tel. 310 33 62 (3 líneas) - Fax: 310 71 10 - 08003 Barcelona
Correspondència: Apartat de Correus 999 / 08080 Barcelona

LA CGT I LES ELECCIONS SINDICALS '90

1.- INTRODUCCIO

Sens dubte, cadascun dels 5 processos electorals desenvolupats al món sindical ha estat marcat per una sèrie d'esdeveniments que li han donat un clar caràcter diferenciador respecte dels altres, no tant per la participació i els resultats com per aquells elements d'entrada aliens al mateix procés, però que, no obstant això, el caracteritzen de manera definitòria.

Les eleccions sindicals del 1990 han estat envoltades de més connotacions diferenciadores que les anteriors, qüestions com ara les conseqüències electorals del 14-D, qui obtindrà la primacia sindical, què quedarà de la unitat d'acció, UGT-CCOO, si es reforçarà el bisindicalisme o amb quin mapa sindical es trobarà l'executiu socialista a l'hora de plantejar o d'executar el seu ajust econòmic dur, són suficientment importants com per marcar decisivament aquestes eleccions.

2.- SITUACIONS PREELECTORALS

Abans del procés pròpiament dit vam assistir a uns quants "posicionaments" tàctics de gran importància:

-L'important esforç per part de la UGT per tal de desvincular-se del PSOE, a nivell d'imatge, tant com a conseqüència del 14-D com per la mateixa necessitat electoral de marginar-se de la política sòcio-econòmica practicada pel partit germà, principal objectiu de la dita vaga general (posteriorment, "cops d'estat" interns, com el de la UGT catalana o concessions fraternals del partit, com la nova aportació de quasi 2.000 milions de pessetes més en concepte del patrimoni històric, enmig del procés electoral, van retornar les coses al seu lloc).

-La nova etapa de concertació, desenvolupada durant els 6 primers mesos de l'any 90, presentada paral.lelament i sense aparents contradiccions -davant l'opinió pública-, com la negociació de la Plataforma Sindical Prioritària, per part de CCOO i UGT, i com a mostra del seu tarannà social i negociador en moments de pau social i de les seves bones formes (no com en el 14-D), per part del govern socialista. Sens dubte per 6 mesos de permanents titulars als mitjans de comunicació bé poden "justificar" certs acords d'escassa efectivitat i la "santificació" d'un ministre d'economia per al qual mesos abans, es demanava el martirologi de la dimissió.

-La incontinència verbal i estiuenca del Secretari d'Organització de la UGT, que li va portar a expressar en veu alta i amb llum, taquígrafs, ràdios i televisions que aquestes haurien de ser les últimes eleccions sindicals a nivell de còmput quant a la representativitat general (i, per tant, les que confirmarien "in eternun" els sindicats majoritaris i els percentatges de les prebendes oficials).

-El preacord entre UGT i CCOO per tal de redefinir una normativa electoral encara més favorable als seus interessos que les anteriors.

-La iniciativa de CCOO de presentar pre-avisos generalitzats a la majoria de les empreses, cosa que va suposar un fort distanciament entre UGT i CCOO, un avantatge inicial per CCOO, un major enrariment del procés electoral...

3.-CARACTERISTIQUES DE LES ELECCIONS SINDICALS'90

En el propi desenvolupament del procés electoral vam poder observar altres elements que, sens dubte, contribueixen a definir el caràcter d'aquestes eleccions sindicals:

-La desaforada recerca (per part del sindicalista del maleti, en el millor dels casos, o per part del contractat a l'efecte) del delegat o delegada de la petita empresa, tot fent servir tot tipus d'enginys (molts dels nous delegats i delegades mai no sabran que han estat comptabilitzats per a un dels dos sindicats majoritaris), amb l'única intencionalitat d'acumular-los numèricament i sense cap tipus d'estratègia d'introducció del sindicalisme en aquest sectors. En bona part dels casos, l'acte no va durar ni tan sols una hora i de vegades no va existir contacte amb el nou delegat. Evidentment, la causa superior de la representativitat institucional impedeix que se'ls pugui facilitar un conveni del sector, un exemplar de la LOLS, l'Estatut dels Treballadors o d'aquell llibre que han vist anunciat a la televisió i que, segons sembla, parla dels drets dels treballadors i treballadores de la petita i mitjana empresa.

-La parcialitat de bona part de les Meses i Juntes electorals, tot exigint condicions diferents a les candidatures (segons siguin dels sindicats majoritaris o no) i posant entrebancs "per decret" que han obligat els sindicats menys afavorits a acudir a la Justicia del Social i han tornat a posar en tela de judici la normativa i el control del procés electoral.

-L'actitud recalcitrant de certa patronal (alguna d'estretament lligada a les administracions, com en el cas de RENFE i Telefònica) per tal d'impedir el normal desenvolupament del procés, facilitar un lloc privilegiat de sortida per a aquells sindicats més comprensius cap a les seves polítiques patronals o, fins i tot, presentar els seus propis candidats.

-El més evident frau electoral, que ha portat els 2 sindicats "majoritaris" a denunciar-se mútuament (donant, uns i altres, xifres de més de 4 dígits) i a demanar una pròrroga en la publicació definitiva dels resultats, atesa la quantitat d'eleccions poc clares. A final del mes de setembre encara no s'han pogut proclamar els resultats d'un procés finalitzat el desembre de l'any passat. I la xifra de delegats no computables a Catalunya és de 2933 per a la UGT i de 1062 per a CCOO.

4.-LA CGT DE CATALUNYA DAVANT LA SEVA 2a. PROVA ELECTORAL

Per a la Confederació General del Treball de Catalunya, aquesta 2a. prova electoral generalitzada ha estat marcada per tota una sèrie d'aspectes sòcio-sindicals positius i d'altres administrativo-institucionals negatius.

Quant als primers, és a dir als aspectes positius, cal destacar:

-La maduresa i la capacitat de reacció demostrada per la Confederació respecte de la pèrdua de les sigles CNT, motivada per la sentència del Tribunal Suprem, d'abril de 1989.

-L'aprofundiment i l'adequació dels principis del Congrés d'Unificació desenvolupats per l'XI Congrés, el desembre de 1989.

-El trasvassament d'importants sectors de "l'esquerra sindical" de CCOO i UGT, com a conseqüència de la seva impossibilitat per portar un treball sindical crític i coherent dintre d'ambdues estructures organitzatives. En alguns casos, el treball en comú i la unitat d'acció han facilitat el camp ("Corriente de Izquierda Sindical" de SEAT o "Izquierda Sindical de Banca"), en d'altres ha estat suficient el referent de la Confederació i la confluència en una pràctica sindical participativa i antiburocràtica (Seccions Sindicals d'UGT a la Vall d'Hebron o a Hisenda). Tanmateix, és important ressaltar com, al marge dels trasvassaments en grup, s'ha produït un continuat gotejament d'importants militants dels 2 dits "sindicats majoritaris" a Correus, Pirelli, RENFE,...

-L'apropament a molts col.lectius i organitzacions del dit "sindicalisme autònom" sobre la base d'una mateixa estratègia sindical i d'una crítica radical a una pràctica cada vegada més allunyada, quant a interessos i preses de decisió, dels treballadors i treballadores implicats. En aquest sentit, hem assistit a la fussió-integració del CAT del Banc Exterior, de candidatures independents al Metro, a la Pirelli, a Valeo, ...o a l'elaboració de candidatures conjuntes amb el CAT de l'Administració Central.

-La mateixa actuació sòcio-sindical de la Confederació els últims anys, concretada fonamentalment en: una major obertura a importants sectors de les classes populars, uns plantejaments cada vegada més propers i assumibles per aquests sectors, una forta oposició a "l'entreguisme sindical" (referèndums de Banca, Seat, FASA, Ford,...) revocacions de comitès d'empresa (a Seat, Hispano-Tex, Dreefs,...) una defensa aferrissada dels interessos i voluntats dels treballadors i treballadores de cada empresa i sector,...; en definitiva, en una pràctica sindical ètica, participativa i solidària.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

Respecte dels segons, dels negatius, caldria dir que giren al voltant d'un fet polític-jurídic i de les conseqüències que l'Administració Central ha volgut derivar. Es significatiu que, cada vegada que la Confederació s'ha trobat en immillorables condicions per tal de consolidar-se, s'han produït fets "aliens" a ella mateixa que han fet trontollar la seva reconstrucció, la seva recuperació o la seva consolidació.

No té altre sentit la Sentència del Tribunal Suprem (STS), fortament contestada per importants juristes i pel mateix Tribunal Constitucional, que va admetre a tràmit el nostre Recurs d'Empara. Però encara és menys justificable l'actitud del govern socialista i del seu Ministeri de Treball, que ha utilitzat una sentència, sotmesa a recurs d'empara constitucional, per tractar d'eliminar per la via administrativa la representativitat i el dret a l'acció sindical que havien aconseguit amb la nostra activitat quotidiana.

Mentre estudis de diverses càtedres de Dret Laboral i Sociologia del Treball interpretaven que la STS en absolut deixava sense entitat jurídica els diferents ens de la Confederació (excepció feta del Secretariat Permanent Confederal) i que la situació creada era nova i no contemplada legalment, el Ministeri de Treball (mesos després de la STS i de la "Providència" del TC) va decidir considerar-nos a tots els efectes una nova organització. Ni tan sols varen ser respectades les voluntats de tots els sindicats de la CNT en constituir-se -a finals d'abril de 1989- en CGT, o la de tots els delegats i delegades en fer declaració jurada de pertànyer a la Confederació General del Treball.

Com a conseqüència d'aquesta maniobra del Ministeri de Treball i de l'Executiu socialista, els nostres delegats i delegades no han comptabilitzat a cap efecte, i:

-Les "subvencions per delegats" corresponents al 89 i 90 han quedat en mans del Ministeri.

-La CGT no ha pogut fer cap pre-avís com a tal, en aquelles empreses o sectors on -segons la restrictiva normativa electoraal- la seva representativitat li permetia de fer-ho.

-La CGT ha estat exclosa de l'organització de qualsevol curset de formació ocupacional o reciclatge professional que depenien de l'INEM.

Sospitosament, aquest intent coordinat d'ofegament de la Confederació coincidia amb el moment més tendre de la nova "concertació social" del Govern socialista i UGT-CCOO i en un any d'eleccions sindicals.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 71 10

BALANÇ D'ELECCIONS

En qualsevol cas, i abans d'entrar directament en els nostres resultats, cal ressaltar els següents aspectes de les Eleccions Sindicals 90 a Catalunya.

L'important augment del nombre de delegats escollits que se situen únicament per sota de les eleccions del 78 (gràfic 1). I que respon fonamentalment a 2 aspectes: un de positiu, la recuperació parcial del paper del sindicat com a referència organitzativa bàsica per als treballadors i treballadores com a conseqüència del 14-D; i, un altre força negatiu, l'interès dels aparells dels "sindicats majoritaris" per obtenir delegats i delegades a la petita empresa (gràfic 2) sense importar com ni per quin mitjà -i és en aquest tipus d'empresa on es produeix el gruix més important de frau.

La UGT obté 4000 delegats més a Catalunya que en 1986, puja 4 punts i continua essent majoritària a Girona, Lleida i Tarragona.

CCOO obté també 4000 delegats més, però el seu percentatge augmenta només un 3,3% malgrat la qual cosa continua essent majoritària a Catalunya i a les comarques de Barcelona.

La USO puja més d'un 30%, apropant-se als 1500 delegats i augmenta un 0,3% el seu percentatge, encara que perd el 10% a Tarragona.

La CSC, que a les ES'86 va computar més de 500 delegats/des, obté en aquestes poc més d'un centenar.

Els "No afiliats" continuen el seu descens passant del 34% el 78, al 13% el 86 i queden reduïts al 6,8% en les del 90.

El capitol d'altres sindicats (exceptuant UGT, CCOO, USO, CGT i CSC) es manté semblant, 3,1% el 86 i 3,3% el 90.

Eleccions sindicals a Catalunya (gràfic 1):

	1978	1980	1982	1986	1990
Catalunya	44948	31192	26118	30192	37126
Barcelona	38306	25784	21613	24117	28104
Girona	2421	1958	1651	2065	3375
Lleida	1333	1090	1178	1578	2316
Tarragona	2888	1635	1676	2432	3331

Delegats ES'90 <50/>50 (gràfic 2):

	1986	1990
Delegats empreses <50	41%	53,8%
Delegats empreses >50	59%	46,2%

Anàlisi dels resultats globals de la CGT de Catalunya

Tot observant el gràfic 3, i com a primera impressió, podem ressaltar que hem augmentat -respecte del 86- el nostre número de delegats/des en un 72,3%, la qual cosa suposa l'increment més elevat dels 4 sindicats més representatius de Catalunya.

Aquest augment percentual de delegats/des s'ha produït a totes les "províncies", encara que caldria ressaltar els casos de les comarques de Girona i Lleida.

D'igual forma, ha pujat el percentatge que representen els nostres delegats i delegades respecte de les xifres globals, tot i tenint en compte que aquests resultats són provisionals (es tracta de la simple quantificació de les actes presentades) i que sens dubte una verificació d'anomalies i frau mitjanament profunda farà pujar els nostres percentatges.

Còmput global CGT (gràfic 3)

	1986	1990	(%) 1990/1986
Catalunya	358 (1,2%)	617 (1,5%)	72,34%
Barcelona	335 (1,4%)	538 (1,6%)	60,59%
Girona	5 (0,2%)	36 (0,9%)	620,00%
Lleida	0	18 (0,7%)	-
Tarragona	18 (0,8%)	28 (0,7%)	55,55%

Resultats CGT en percentatges per dimensió d'empresa

Però, sens dubte, hi ha moltes altres formes d'apropar-nos a les nostres xifres que ens permeten de valorar millor els resultats. En aquest sentit, la distribució "oficiosa" de delegats/des per tipus d'empreses -en funció del nombre de treballadors- feta pel Departament de Treball el 15 de desembre de 1990 (i, per tant, no inclou les actes presentades en les 2 setmanes anteriors i els 10 dies posteriors a la data final del procés electoral) ens dóna uns percentatges de gairebé el 4,5% al conjunt de les empreses catalanes de més de 750 treballadors (gràfic 4). La qual cosa ens situa amb claredat com a 3r. sindicat a la gran empresa catalana (la USO obté un 2,4 i un 2,6 respectivament en els 2 últims trams).

Aquest percentatge és encara superior a les comarques barcelonines on obtenim el 5,2% en les empreses de 751 a 1000 treballadors/es i del 4,6% en les de més de 1000 treballadors.

Cal valorar la importància que aquests resultats tenen ja que: es produeixen en un tipus d'empresa en què es dóna una més gran estructuració sindical i per tant una dura competència front els aparells sindical de CCOO i UGT, pràcticament no es dóna frau electoral, permet unes grans probabilitats de consolidació per les àmplies possibilitats d'afiliació i situa els nostres delegats i delegades al bell mig dels processos de negociació més enriquidors.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

També quant a aquests percentatges estem convençuts que augmentaran quan es facilitin els resultats oficials. Dues són les raons d'aquesta afirmació: una, que com podeu observar se'ns havien comptabilitzat 100 delegats/des menys que més tard han estat reconeguts; i dues, que entre els sectors o empreses no comptabilitzats estan aquelles que depenen de l'Estat en els quals hem obtingut molt bons resultats.

(gràfic 4)

núm. de treballadors	delegats 86 (%)	delegats 90 (%)
6-10	55 (2,2)	54 (1,1)
11-50	82 (0,9)	101 (0,7)
51-100	63 (1,1)	85 (1,3)
101-250	67 (1,0)	142 (1,8)
251-500	40 (1,4)	68 (2,0)
501-750	24 (2,4)	21 (1,6)
751-100	18 (3,4)	24 (4,4)
>1000	9 (1,0)	44 (4,3)

Les eleccions sindicals a les comarques

Dels nostres resultats per comarques (gràfic 5), i mantenint les mateixes reserves de provisionalitat respecte dels percentatges, podem extreure les següents conclusions:
-Hem obtingut delegats/des en 5 comarques més que al 1986.
-Tot exceptuant dues, a la resta de comarques hem augmentat el nombre de delegats/des.
-També hem incrementat els percentatges provisionals en 14 de les 17 comarques on obtenim representació.
-Malgrat l'augment territorial generalitzat, Barcelona continua acaparant més de la meitat dels delegats/des (encara que s'hauria de tenir en compte que hem adscrit a les capitals tots els/les representants obtinguts en candidatures "provincials").
-Mantenen el seu important pes específic -respecte del conjunt dels delegats/des de la CGT de Catalunya- el Baix Llobregat (Cornellà, Hospitalet, Sant Boi, Martorell,...), el Vallès Occidental (Rubí, Sabadell, Terrassa, Castellar,...) el Bages (Manresa, Sallent,...), el Barcelonès Nord (Badalona, Sta. Coloma, Sant Adrià) i el Vallès Oriental (Mollet, Martorelles, Montornès, Granollers,...).
-S'incorporen a aquest grup el Gironès i el Maresme (Mataró, Arenys...)
-S'ha de destacar els importants increments, respecte el 86, de les tres comarques corresponents a les altres tres capitals de província (Segrià, Gironès i Tarragonès) i del Maresme.
-En els percentatges provisionals, només 7 comarques superen la mitjana global de la Confederació, I cal destacar per aquest ordre: el Baix Penedès (on a l'Arboç obtenim un dels més alts nivells de representativitat), el Bages, el Garraf (Vilanova i Sitges,...), el Gironès i Barcelona.

(gràfic 5):

Comarca	1986	1990	90/86	% conjunt CGT
Alt Urgell	0(0,0%)	1(0,9%)	-	0,1%

Bages	22(2,5%)	37(3,8%)	68,1%	5,9%
Baix Empordà	5(1,9%)	3(0,8%)	-40,0%	0,5%
Baix Llobregat	38(1,2%)	40(0,7%)	5,0%	6,5%
Baix Penedès	12(11,2%)	11(5,5%)	8,4%	1,8%
Barcel. Nord	16(1,2%)	28(1,9%)	75,0%	4,5%
Barcelona	208(2,2%)	334(2,6%)	60,5%	54,1%
Berguedà	0(0,0%)	2(0,7%)	-	0,3%
Garraf	11(3,3%)	11(3,4%)	0,0%	1,8%
Gironès	0(0,0%)	33(3,1%)	-	5,3%
La Noguera	0(0,0%)	1(0,6%)	-	0,1%
Maresme	4(0,3%)	20(1,4%)	400,0%	3,2%
Osona	1(0,1%)	-	-	-
Segrià	0(0,0%)	14(1,0%)	-	2,2%
Solsonès	0(0,0%)	1(1,0%)	-	0,1%
Tarragonès	4(0,4%)	17(1,1%)	325,0%	2,7%
Vallès Occ.	22(0,6%)	39(0,9%)	77,2%	6,3%
Vallès Or.	14(0,8%)	26(1,1%)	85,7%	4,2%

Els resultats electorals per sectors

A l'hora de fer l'anàlisi sectorial dels nostres resultats (i tenint en compte que les xifres oficioses ens impedeixen momentàniament de fer càlculs dels percentatges) ens trobem amb les següents consideracions:

-L'augment quant al número de delegats de tots els sectors, exceptuant-ne 4 i tenint en compte que en el cas d'Espectacles és a causa de la crisi i als tancaments del sector.

-A Banca s'han duplicat els delegats/des i el percentatge respecte del global del sector i es supera el 10%.

-A transports i Comunicacions es triplica el nombre de representants i s'obté el més gran increment percentual respecte del 86 (llevat d'Activitats Diverses, de difícil ubicació).

-Un altre sector amb gran projecció és Químiques i Energia que també triplica la seva representació.

Així mateix Administració Pública pràcticament ha duplicat els seus resultats.

-Els delegats i delegades de Banca suposen 1/5 del global i els segueixen -en percentatge del conjunt de representants de la CGT de Catalunya- Metall, Químiques, Espectacles, Administració Pública, Hostaleria i Tèxtil.

(gràfic 6):

Sector	1986	1990	90/86	conjunt CGT
Activitats Diverses	11(1,0%)	32	190,9%	5,1%
Administr. Pública	26	51	96,1%	8,2%
Alimentació	10(0,4%)	7	-30,0%	1,1%
Arts Gràfiques	18(1,3%)	19	5,5%	3,0%
Assegurances	16(3,1%)	12	-25,0%	1,9%
Banca	64(4,7%)	131(12,1%)	104,7%	21,2%
Comerç	12(1,2%)	8	-34,4%	1,3%
Construcció	1	3	200,0%	0,4%
Espectacles	65(38%)	58	-10,8%	9,4%
Hostal./Bingos	27(2,7%)	35	29,6%	5,6%
Metall	72(1,1%)	117	62,5%	18,9%

Mineria	5(5,0%)	6	20,0%	0,9%
Químiques/Energia	22(0,6%)	66	200,0%	10,7%
Sanitat	0(0,0%)	7	-	1,1%
Transp./Comunic.	9(0,5%)	31	244,4%	5,0%
Tèxtil	34(0,7%)	34	0,0%	5,5%

Altres Consideracions

Aquesta anàlisi necessàriament ha d'entrar encara que sigui somerament en altres resultats o conseqüències que s'escaparien a les anàlisis sectorials, comarcal o de dimensions empresarials. Per exemple:
-Que els resultats electorals ens permeten: la negociació d'uns quants convenis d'àmbit de tota Catalunya (cinemes, Teatres, Bingos,...), la participació de ple dret a la Subcomissió de la mineria de la potassa de la Generalitat i triplicar el nombre de convenis col.lectius a negociar.
-La majoria relativa al conjunt de les factories Valeo i Pirelli de Catalunya.
-La majoria absoluta al banc de Madrid, al Banc Català de Crèdit, al Palau de la Música Catalana, a Irauto, a Hytasa-Salvat, a FAcis, a Clement Marot, a Iso Vitrificados, a Coper Motor, als Paradors de Begur i Cardona, al Grup Atalaya, a IMES, a Basi, a SAF, a NorteHispana, a Sedatex, a Tecnova, a Metal Serie, a Dreefs, a Catalana de Gas(Sabadell),... i a moltes altres petites i mitjanes empreses.
-L'obtenció de representativitat en empreses i sectors de tanta importància com Ferrocarrils de la Generalitat, Diputació de Barcelona, Ciutat Sanitària de la Vall d'Hebron, Bendix,...
-L'augment de representativitat a Correus, especialment en el personal laboral.
-El segon lloc a l'Administració de l'Estat a Barcelona de la Federació CGT-CAT i el més que considerable augment dels delegats/des dels laborals (menció especial per a la secció sindical d'Hisenda) a Barcelona i Girona.
-L'increment de delegats al Metro de Barcelona i al sector del transport de mercaderies per carretera.
-I, a tants d'altres sectors i empreses.

En definitiva, un procés que hem de valorar molt positivament en què han col.laborat com a mínim les prop de 2000 persones que la CGT de Catalunya ha presentat a les seves candidatures, que han obtingut representativitat en més de 300 empreses i que han portat les propostes de la Confederació a gairebé 300.000 treballadors i treballadores.

Un procés que situa a la Confederació en molt bones condicions que permeten desenvolupar un treball seriós de representació, de negociació, d'organització, de reivindicació,... i posar les bases per fer un salt quantitativament i qualitativament molt més important que els bons resultats de les proppassades eleccions sindicals.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

5.- LA NORMATIVA ELECTORAL, EL CONCEPTE DE REPRESENTATIVITAT

La forma de la polèmica

Els preavisos de CCOO

Es evident que van ser els preavisos generalitzats, presentats per CCOO l'11 de juliol, els que van desencadenar la polèmica. Però aquesta es va situar insistentment en l'aspecte formal del tema.

CCOO plantejava acertadament, i així ho ha confirmat la sentència de l'Audiència Nacional, que la seva actuació es cenyia estrictament a la normativa legal i que es tractava d'una "brillant iniciativa". Però no és menys cert que van marcar llur ritme la resta de sindicats ja que van situar en primer lloc les empreses en què esperaven obtenir bons resultats (amb la consegüent utilització publicitària d'aquests i amb l'aportació humana a la campanya dels nous delegats/des), van col.locar fora del còmput hipotètic (de l'1 d'octubre al 15 de desembre) les empreses en què no tenien massa expectatives. Fins i tot, van assenyalar dates d'inici del procés diferents a les pactades, en algunes empreses i sectors, per les seves seccions sindicals federacions amb d'altres Confederacions.

Difícilment, no obstant això, es pot entendre la crítica d'UGT en aquest apartat quan la seva pràctica en les eleccions anteriors, en bona part de l'Estat i en la petita i mitjana empresa, no van diferir tant de la que acusaven de "frau de llei". Per altre banda, les seves propostes inicials sobre els preavisos haguessin dificultat en bona part la lliure concurrència.

Qui preavisa primer, preavisa millor.

No obstant això, quan la UGT va posar el crit al cel perquè CCOO havia preavisat eleccions a 200.000 empreses, tenia motius per fer-ho. Ja sabien ells, per experiència, que amb preavisos d'altres és molt difícil guanyar. La UGT sap que el sindicat que preavisa té avantatges legals i psicològiques sobre els altres:

-El sindicat que preavisa té dret a fer campanya en tant que munta la seva candidatura. Els altres sindicats només poden fer campanya quan ja tenen la seva candidatura.

-El sindicat que preavisa "enganya" normalment als treballadors dient-los que només aquest sindicat és el que pot portar a terme tot el procés electoral (el desconeixement gairebé absolut que existeix sobre una normativa complexa i enrevessada dóna peu a això i a molt més).

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

-El sindicat que preavisa posa primer les empreses en què té assegurat el triomf, amb la qual cosa es produeix un efecte psicològic ja que les primeres dades situen aquest sindicat amb clara avantatge respecte els altres. I aquesta és una bona propaganda.

-El sindicat que preavisa apareix expressament citat a les actes de les eleccions, cosa que porta a molts treballadors a pensar que només es poden fer eleccions quan ve algú d'aquest sindicat i fins i tot que només poden sortir elegits delegats d'aquest sindicat.

-El sindicat que preavisa pot lliurar un preavís en què l'adreça de l'empresa sigui defectuosa o el seu número de seguretat social, o qualsevol altra dada que no invalidi el preavís. D'aquesta manera, els altres sindicats perden temps cercant un empresa que no troben.

-Quan se sap que en una empresa no hi ha res a fer, es pot preavisar posant la data de celebració al final del període de còmput i fer lliscar un error intencionat de difícil detecció: per exemple, canviar o suprimir una lletra o un número i res més. Així, si ningú se n'adona, quan les eleccions s'hagin celebrat, s'impugnen, es guanya la impugnació i el contrari gairebé no té temps per repetir el procés. Si el sindicat afectat és la CGT, difícilment poder fer gaire cosa: primer, perquè al no ser a la Comissió d'eleccions, ens assabentem que aquella elecció s'ha anul.lat diversos dies després; segon, perquè com no podem preavisar, tenim que reunir la meitat de les signatures dels treballadors de l'empresa i convèncer-los que s'han de repetir les eleccions, la qual cosa és bastant més difícil d'allò que pot semblar a qui no s'hagi vist en una igual.

-Per últim, el sindicat que preavisa pot retirar el preavís quan veu que no va a tenir candidatura per a la data prevista, i simultàniament lliura una altre preavís per ajornar o avançar l'elecció segons desitgi. D'aquesta manera s'aconsegueix tornar bojos als altres sindicats, que han d'estar dia rera dia perdent hores en els serveis de Mediació, Arbitratge i Conciliació per assabentar-se de la darrera novetat.

El fons de la qüestió: la normativa electoral i el concepte de representativitat. Amb tot, aquests no són els vertaders arguments de la polèmica, el fons de la qüestió és la normativa electoral i el concepte de representativitat sindical.

Els elements més importants d'aquesta normativa es troben a la LOLS i a le les diferents normes sobre eleccions sindicals. Caldria destacar els següents:
1-Les eleccions sindicals només poden ser convocades pels sindicats representatius.
2-Els sindicats representatius reben el dret d'intervenir en qualsevol negociació de l'àmbit i del sector que sigui, al marge que la seva representativitat en l'esmentat àmbit i sector.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

3-Es complica enormement el procés electoral per exigir que les eleccions s´hagin de fer amb un ampli equip d´alliberats ben instruïts.
4-S´allarga el període de comandament per evitar els "càstigs" electorals que són més fàcils quan les eleccions es celebren amb més freqüència.
5-Es redueix el període de còmput. Així, els sindicats petits no poden competir al produir-se en un mateix dia desenes de processos electorals en una mateixa localitat.
6-Es dificulta la revocació dels delegats elegits.
7-Es consagren les llistes tancades i es restringeixen les possibilitats de formar candidatures al marge dels sindicats.
8-Es penalitza a nivell de còmput la formació de coalicions.
9-S´autoritza la figura del cànon sindical.
10-Es legalitzen els acords d´eficàcia limitada.
11- A més a més, es creen unes comissions encarregades de controlar el procés electoral en què només estan presents, juntament amb els empresaris i el govern, CCOO i UGT. Aquesta qüestió ha patit un canvi important aquest any gràcies a dues sentències dels Tribunals.

En suma, de mica en mica s´elabora una normativa que no té altra finalitat que beneficiar a UGT i a CCOO -un mica més a UGT- enfront de la resta del moviment sindical.

La normativa d´eleccions sindicals, igual que tota la legislació laboral i el concepte de representativitat van ser dissenyats amb l´evident objectiu de contribuir a la cerimònia del bisindicalisme (unisindicalisme, en definitiva?) i d´impedir tota possibilitat de consolidació d´altres forces sindicals. De manera que durant anys i en successives convocatòries electorals hem assistit al cant de les excel.lències de l´esmentat sistema per part de CCOO i UGT

Ara, en el moment que es produeix una dura competència per la primacia sindical basada en els resultats electorals, UGT es destapa amb una crida a la reforma en profunditat de la normativa electoral i CCOO assenteix, encara que a causa del seu actual avantatge la posposa per a una nova contesa. Fins i tot en algunes manifestacions es profunditza fins a l´extrem de planejar reformes a l´Estatut dels Treballadors i a la LOLS, qüestions totes elles de marcat caràcter anatemàtic fa 15 o 30 dies.

Paradògicament des de la nostra Confederació, i des de força altres, s´han establert dures crítiques i constructives alternatives tant a la legislació laboral com a la normativa electoral actual que fins el moment eren rebutjades pels "majoritaris", ja sigui perquè consideraven que el model ja era correcte o perquè, segons ells es tractava d´una argúcia per aconseguir més protagonisme i algun que altre espai.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

6.-LA NECESSARIA MODIFICACIO DE LA NORMATIVA ELECTORAL I ELS CRITERIS DE REPRESENTATIVITAT

No reincidirem en la reforma de la normativa electoral per evitar el frau que s'ha trobat en la petita empresa ja que tots, a la fi, hi estem d'acord. No obstant això, sí creiem interessant analitzar algunes consideracions del procés electoral que necessiten quelcom més que una reforma.
-Molts pocs treballadors saben el valor que té cada vot que dipositen a les urnes. A diferència de les eleccions polítiques: en què es necessita una votació per ajuntaments, una altra per comunitats autònomes, una altra pel Govern central, i fins i tot tenim les europees: en aquestes, en aquest món de segona categoria per a moltes qüestions que és el sindicalisme, un vot serveix per elegir representants directes en les empreses, per a la negociació col.lectiva no només de l'empresa en qüestió sinó del sector, per a la concertació social per formar part dels diferents organismes de l'Administració: INEM, CES, Consell de Treball... i fins i tot per què negociïn les qüestions que afecten a aturats, jubilats i joves desocupats, malgrat que aquests no poden participar en les eleccions sindicals no se'ls ha dotat de mecanismes diferenciadors que permetin qualsevol altre tipus d'elecció dels seus representants. Es a dir, que un vot mai ha tingut tant de valor.

-La desproporció tan immensa que existeix en l'obtenció de delegats en les petites empreses i en centres de treball de gran concentració de treballadors. Podria succeir, i de fet succeeix, que deu mil treballadors repartits convenientment en empreses de sis a deu treballadors, podrien elegir a una mil representants, mentre que els mateixos deu mil treballadors en un gran centre de treball només podrien elegir a trenta-nou representants. Amb aquest criteri, també podria succeir que un sindicat pogués superar el deu per cent de representativitat amb els vots de treballadors de petites empreses, mentre que un altre implantat en la gran empresa només no pogués aconseguir l'esmentat percentatge.

-La presentació massiva de preavisos, per part de CCOO només ens ha indicat un dels grans problemes de l'actual normativa en matèria d'eleccions sindicals. El raonament que fa l'Audiència Nacional adduint que l'acció de CCOO estava conforme a dret ens corrobora la possibilitat que qualsevol altre sindicat, majoritari és clar, amb un criteri de prevenció, podria preavisar eleccions sindicals a totes les empreses el gener de 1991 per celebrar-les l'últim trimestre de 1994. Per altra banda l'adopció d'un criteri automàtic partint de la data de celebració d'eleccions sindicals de manera que pogués significar un referent per a l'autoconvocatòria d'eleccions sindicals d'aquí a 4 anys, ens podria evitar situacions tant contradictòries com la lectura que l'Audiència Nacional ha efectuat del tema.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

- A la quantitat de documents necessaris pel correcte desenvolupament del procés electoral en l'empresa, se li ha afegit els problemes segons sembla cada vegada més generalitzats de cens a les empreses. El propi ritme de la mobilitat laboral en les empreses ha ajudat a la multiplicitat d'aquests problemes. Si, a més a més, li afegim el profund desconeixement de la normativa per part de les empreses i dels treballadors que són designats per constituir la mesa electoral, és fàcil concloure que el frau, les irregularitats el simple error en el compliment dels documents ha estat la tònica generalitzada d'aquestes eleccions sindicals.

-La injustícia que suposa la composició de les comissions provincials d'eleccions sindicals, amb el criteri de l'anterior representativitat partint de fet d'una clara desigualtat entre sindicats. La indefensió que planteja que una comissió electoral, en què no hi estiguis present, pugui desestimar la computabilització d'actes del teu sindicat per defectes o altres motius, sense que puguis tenir la possibilitat d'al.legar res en defensa teva o poder resoldre aquestes possibles anomalies. Com en les eleccions sindicals de 1986, en què la comissió provincial d'eleccions sindicals de Barcelona no va computabilitzar més de trenta delegats de la CNT, ara CGT, sense que se'ns hagués informat convenientment és una mostra del que estem afirmant. Segurament podríem continuar enumerant consideracions que impedeixen el normal desenvolupament de les eleccions sindicals, tot això només vol representar una mostra. Ja és bo, que després d'aquestes eleccions sindicals -possiblement per la generalització del frau- tots els sindicats plantegin la reforma de l'actual normativa electoral. No obstant això, pensem que només significa afrontar la part exterior del problema i que un aprofundiment del mateix hauria de concloure en com ens dotem, en l'ordenament jurídic actual de fórmules que complementin la representativitat sindical malgrat que no existeix en la Constitució espanyola aquest criteri diverses sentències del Tribunal Constitucional han entreteixit un sistema de representativitat basat exclusivament en l'obtenció del deu per cent d'audiència electoral.

Efectivament resulta incoherent que en els actuals criteris de representativitat, l'afiliació als sindicats quedi relegada a l'anècdota i a estadístiques internes als sindicats. L'afiliació és el lligam més directe que existeix amb el sindicat i no sembla lògic que no es tingui en compte en el mesurament de la representativitat dels sindicats, així s'impedeix que un sindicat pugui en qualsevol moment demostrar la seva representativitat pel nivell d'afiliació o qualsevol altre mitjà admissible des d'aquest punt de vista. La significació històrica d'un sindicat podria ser un altre criteri complementari que servís per obtenir representativitat. L'ordenament jurídic francès i italià ho contemplen, i una sentència de l'Audiència Nacional que fa referència al patrimoni històric de la CNT, ara CGT, parla de la substanciosa història sindical d'Espanya, i de fet la societat en general adopta posicions preferents amb l'antiguitat a tots els

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

nivells, la dita que l'antiguitat és un grau, és una constant en les nostres vides i en tot el que envolta les nostres relacions laborals.

La superposició de funcions entre la representació unitària i la del sindicat ha propiciat diverses sentències del Tribunal Constitucional, en el sentit que d'atorgar paulatinament atribucions als òrgans sindicals, sense restar-les a la representació unitària, tot això comporta un paral.lelisme de funcions. La realitat imposa una clara normativa que termenegi les atribucions d'ambdós.

El percentatge exigit per obtenir representativitat, és excessivament elevat i pressuposa una barrera selectiva. Aquesta exigència impedeix l'exercici de les mínimes funcions que un sindicat de classe hauria de dur a terme. No sembla lògic mantenir-lo, i si més no hauria de ser utilitzat com a criteri únic. Sembla raonable la creació de diversos estadis de representativitat sindical en els quals cadascú ha d'exercir unes funcions específiques afegides a les generals que com a sindicat ha de correspondre'ns. Malgrat les desmesurades restriccions en el nostre ordenament jurídic quant a sindicats mancats de gran representativitat i per contra la desorbitada atribució de competències als sindicats amb una audiència superior al deu per cent, poden conduir a un distanciament dels sindicats amb major representativitat, que sabedors que compten amb quatre anys de gestió en els comitès i en els diferents organismes, es distanciïn dels interessos dels treballadors. L'adopció de mecanismes correctors que impedeixin i actualitzin aquesta situació són suficients per reduir el comandament de quatre anys i tornar al criteri inicial d'exposar-se a la voluntat dels treballadors d'una forma més continuada, si més no s'hauria de computar cada dos anys les alteracions que existeixin per la convocatòria d'eleccions fora del període computable, pel canvi que pugui donar-se d'afiliació, etc.

Aquests són alguns suggeriments que volen afavorir el debat real sobre la reforma de la normativa electoral i que des de la CGT hem de potenciar i estendre a tots els centres de treball. Una reforma superficial només pot beneficiar al binomi sindical, consolidat amb l'actual normativa que ara és objecte de tanta crítica. La reforma és necessària, la complementació de criteris per a l'obtenció de la representativitat encara ho és més.

PROPOSTES DE MODIFICACIO

Es clar que, mentre les normes no canviïn, les eleccions les guanyaran els de sempre. Quan acabin aquestes eleccions, es força probable que s'abordi un canvi de la normativa. Es possible que aquest canvi sigui pitjor, ja que no hem d'esperar que ningú vingui a afavorir-nos. La CGT té unes propostes força clares de la reforma de la normativa: propostes que hem de difondre mitjançant cartells, murals, pamflets o articles d'opinió. Aquestes de forma resumida són:

-Possibilitat que tots els sindicats puguin convocar eleccions, o que per defecte quedin convocades per algun organisme com succeeix a la Funció Pública.
-Ampliar els períodes de còmput. Fins i tot considerar computables totes les eleccions i calcular per sindicat a final d'any.
-Eliminar la desproporció existent entre la petita i la gran empresa, augmentant el número de delegats a elegir en les grans empreses o ponderant d'alguna manera els resultats.
-Incloure a totes les centrals sindicals en les Comissions d'Eleccions o substituir-les per un organisme similar al que regula les eleccions polítiques.
-Simplificar els models d'actes i tota la documentació inherent al procés electoral.
-Possibilitar a les coalicions que els seus delegats es computin a qui lliurement decideixin els coaligats.
-Reduir els percentatges exigits per obtenir la condició de més representatius i eliminar el límit mínim del 5% exigit per obtenir representació.
-Atribuir tots els llocs de Comitès Intercentres de grup multinacional i comissions negociadores de qualsevol índole de manera estrictament proporcional.
-Denunciar a tots els nivells com a conducta ant antisindical l'atribució d'alliberats suplementaris o altres favors als sindicats signants d'algun acord o als que hagin superat algun llistó electoral, garantint-los que totes les millores en drets sindicals s'aplicaran, de forma proporcional, però a tots els sindicats.

Nota: Quant a les modificacions de la normativa electoral que planteja la ponència, es considera com articulat de base, aprovat en aquest Ple, però haurà d'ésser el Congrés de Catalunya el que aprofundeixi el tema.

Els sindicats hauran de desenvolupar els diferents punts i el tema serà un punt específic de l'esmentat Congrés.

7.-REFLEXIONS I APRENENTATGES DE LES ES'90

Al marge de les característiques, dels resultats concrets i de l'anàlisi de la normativa -que han estat desenvolupats en altres apartats-, hem d'establir una sèrie de reflexions i aprenentatges i, fins i tot, autocrítiques que ens permetin apropar-nos amb millors garanties als futurs processos electorals.

Els processos electorals, tal i com els coneixem, no s'inicien pocs dies o pocs mesos abans que comenci a comptar el període de còmput. Pràcticament acabat un procés s'inicia l'altre, mitjançant l'anàlisi de resultats propis i aliens, de la recomposició del mapa sindical,...

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

Es igualment evident que es produeixen miracles i que els resultats electorals estan estretament lligats a l'afiliació, a la presència sindical, a l'activitat reivindicativa,... en definitiva al treball i la planificació.

Tenint en compte que el nostre fort no són els mitjans econòmics i que tota la normativa ens és contrària, algunes de les tasques que hem de posar en pràctica cara a les eleccions sindicals del 94 (si es produeixen, encara que si no es fan aquest treball tindrà les seves repercusions positives igualment) són:

-Una seriosa anàlisi confederal, comarcal, local i sectorial dels resultats electorals.

-Una recomposició del sector o mapa sindical que ens permeti planificar la intervenció en empreses sense delegats, amb delegats "independents" o de candidatures autònomes amb consciència de classe, amb delegats que pertanyen a corrents d'esquerra de CCOO i UGT; i, en empreses on la seva representació pugui ser contestada a curt o mig termini pels treballadors.

-Una decidida campanya d'afiliació -centralitzada o no, però constant- entre els membres de les nostres candidatures i els nostres votants, en primer lloc, i entre els treballadors i treballadores en general, ja que aquest és el millor mitjà de creixe'ent i de representativitat i, evidentment, de possibilitats electorals. Es necessari reflexionar sobre la contradicció que suposa per a la nostra Confederació, defensora de la participació directa, el tenir un dels nivells més baixos d'afiliació entre els seus votants (la situació és força evident en les mitjanes i grans empreses) i un dels nivells més alts de delegats entre els seus afiliats (no només producte dels delegats/des de la petita empresa).

-Una adequada formació (a nivell sindical, jurídic, de formes d'intervenció) per part dels actuals delegats/des i dels Secretariats de tots els àmbits, en primer lloc, i de tota l'afiliació a curt termini. Formació amb els següents objectius: enfortir l'actuació dels nostres delegats/des i afiliats/des en la creativitat, l'esperit crític, la participació, la solidaritat ..., de tal manera que puguin convertir-se en un exemple a seguir i puguin participar activament quan l'ocasió així ho requereixi.

-Una major solidaritat i treball comú a nivell sectorial, intersectorial, local,... No pot formar part de la nostra lògica que la nostra dedicació a les eleccions s'acaba a la nostra empresa o sector. Aquesta mena de visió estreta o d'honestedat mal entesa (atès que no volem fer el mateix que els "altres" cobrant o sense cobrar) s'acaba convertint en insolidaritat i en aïllament.

-Una més acurada planificació, des de l'inici de l'any, del procés electoral: intensificació de la propaganda específica i de les visites a empreses, precampanyes prèvies per sectors, documentació i formació amb força antelació, inversió en la infraestructura necessària, acumulació econòmica,...

-S'ha d'aprofundir en la potenciació de les seccions sindicals així com de les Conferències de delegats/es tant territorials com de sector.

-També cal potenciar la creació d'un estat d'opinió entre els treballadors/es, favorable a les tesis defensades per la Confederació.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

PLE DE SINDICATS DE LA CGT DE CATALUNYA

Manresa, 19 d'octubre de 1.991

Punt 2.

CRITERIS D'ADMINISTRACIÓ I FINANCES

ACORDS

Confederació General del Treball (CGT)
Comitè Confederal • Catalunya • Secretariat Permanent

Via Laietana, 18, planta 9 - Tel. 310 33 62 (3 líneas) - Fax: 310 71 10 - 08003 Barcelona
Correspondència: Apartat de Correus 999 / 08080 Barcelona

ASPECTES TECNICS DEL CONTROL DE COTITZACIONS

Essent desitjable l'objectivitat i l'eficàcia en la gestió econòmica dels secretaris d'Administració i Finances, el Ple de Sindicats de la Confederació Catalana acorda les següents actuacions a desenvolupar a tots els àmbits orgànics.

A)EL SEGELL CONFEDERAL

El segell Confederal és el justificant de cotització i el vincle visible dels drets i deures recíprocs de l'afiliat/da respecte al sindicat.

El segell confederal és el justificant per a l'afiliat, no allò que hauria d'usar-se entre els ens confederals.

Seria conseqüent amb l'esmentat, que les Federacions Territorials en la seva relació amb la secretaria d'Administració i Finances del SP comptabilitzessin les cotitzacions per diners rebuts o lliurats, emetent-se amb criteri d'absoluta obligació el corresponent justificant de l'operació.

El control igual de les cotitzacions pot dur-se a terme amb el QUADRE DE CONTROL MENSUAL (annex 1). El control anual (annex 2) es pot portar a terme per un altre quadrant, molt útil per establir mitjanes de cotització i sobretot per la rapidesa del procés d'atorgar vots en els comicis confederals, ja siguin de l'àmbit que siguin.

Un cop s'obtenen les dades reals de cotitzacions cobrades, es liquiden a la Secretaria d'Aministració i Finances del SP de Catalunya. L'actuació de l'esmentada secretaria, coordinadora de l'actuació en l'àmbit de Catalunya, ha de contemplar:

-Detectar als afiliats/des en situació d'alta per a la composició del mapa de cotitzants.

-Actuar davant la Secretaria d'A. i F. del Comitè Confederal Estatal per rendir-li la informació pertinent a nivell d'estadístiques de cotització.

-Dur el control de les baixes d'afiliats.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

B) CARNETS I FITXES D'AFILIACIO

-Haurà d'informar-se inmediatament de les altes i baixes d'afiliats/es a les secretaries d'Administració i Finances de les Federacions Territorals i la del SP de Catalunya, essent indispensable el lliurament de la còpia verda de la fitxa d'afiliació per a l'alta de l'afiliat, a efectes de la secretaria d'Administració i Finances del SP de Catalunya.

-Seria, també, desitjable que en el lliurament del carnmet s'exigis fer efectiva la primera quota, al meyns.

-S'intentarà, també, el cobrament de la quota mitjançant rebut bancari, si no és possible s'optarà per qualsevol altre sistema (descomptar-la de la nòmina, "a mà", etc).

D) POSSIBILITAT DE CENTRALITZACIO DEL COBRAMENT DE QUOTES

Seria aconsellable establir a curt termini un sistema centralitzat de cobrament de quotes en les federacions territorials de Catalunya.

La centralització del cobrament comportaria nombrosos avantatges:

-Millor posició per a la negociació amb els bancs: menors comissions i despeses, major interès pels saldos dels nostres comptes...
-Reducció de la burocràcia entre els nostres militants.
-Millor disposició per obtenir crèdits.
-La tasca de tresoreria en els sindicats es veuria alleugerada sensiblement, i el company/a encarregat d'aquesta tasca podria dedicar els seus esforços a ajudar d'altres àrees.

Es d'especial esment la millora que la centralització suposaria en la burocràcia respecte dels desglossament de quotes per federacions de sector.

Finalment, aquest Ple acorda una reunió dels responsables de tresoreria, administració i finances de totes les Federacions territorials amb la del SP, amb l'objectiu d'unificar sistemes de gestió administrativa bàsica i altres aspectes continguts en aquesta ponència.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

PLE DE SINDICATS DE LA CGT DE CATALUNYA

Manresa, 19 d'octubre de 1.991

Punt 3.

EXERCICI ECONÒMIC 1990 I 1ER SEMESTRE 91

ACORDS

Confederació General del Treball (CGT)
Comitè Confederal • Catalunya • Secretariat Permanent

Via Laietana, 18, planta 9 - Tel. 310 33 62 (3 líneas) - Fax: 310 71 10 - 08003 Barcelona
Correspondència: Apartat de Correus 999 / 08080 Barcelona

EXERCICI ECONOMIC 1990 I PRIMER SEMESTRE 1991

El Ple de Sindicats aprova l'exercici econòmic de l'any 1991 que comprèn el primer semestre de 1991 i els mesos de juliol i agost. No queda aprovat l'exercici de l'any 1990 (al igual que el del 1989) per la seva coherència comptable; no obstant això, les circumstàncies tècniques en què es van realitzar no serán objecte de discussió, crítica i debat en qualsevol comici posterior.

Confederació General del Treball (CGT)
Comitè Confederal • Catalunya • Secretariat Permanent

Via Laietana, 18, planta 9 - Tel. 310 33 62 (3 líneas) - Fax: 310 71 10 - 08003 Barcelona
Correspondència: Apartat de Correus 999 / 08080 Barcelona

PLE DE SINDICATS DE LA CGT DE CATALUNYA

Manresa, 19 d'octubre de 1.991

Punt 4.

ELECCIÓ NOUS MEMBRES S.P CATALUNYA

ACORDS

Confederació General del Treball (CGT)
Comitè Confederal • Catalunya • Secretariat Permanent

Via Laietana, 18, planta 9 - Tel. 310 33 62 (3 lineas) - Fax: 310 71 10 - 08003 Barcelona
Correspondència: Apartat de Correus 999 / 08080 Barcelona

El Ple de Sindicats de la CGT de Catalunya, celebrat a Manresa el 19 d'octubre de 1991, va acordar ampliar el Secretariat Permanent amb l'elecció de tres companys i les respectives secretaries que tot seguit detallem:

Secretaria d'Organització : Joan Carles Benito Sanabria; del Sindicat d'Activitats Diverses de Mataró.

Secretaria d'Acció Sindical: José Berlanga García; del Sindicat de Banca de Barcelona.

Secretaria d'Administració i Finances: Gerardo Castrillo Martínez; del Sindicat de Banca de Barcelona.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal · Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

COMISSIO CONFEDERAL DE GARANTIES

El Ple de Sindicats de la CGT de Catalunya, celebrat a Manresa el 19 d'octubre de 1991, va acordar nomenar al company Francisco Núñez Moya, representant de Catalunya per a la Comissió Confederal de Garanties. Aquesta elecció té caràcter interí i provisional fins la seva elecció definitiva al IV Congrés de Catalunya que es celebrará durant el primer trimestre de 1992.

Manresa, 19 d'octubre de 1991

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

RESOLUCIO 1a.

El Ple de Sindicats de la CGT de Catalunya, reunit a Manresa el 19 d'octubre de 1991, manifesta el seu absolut recolzament a la VAGA GENERAL D'ASTURIES DEL DIA 23 i la seva solidaritat amb les classes populars asturianes, victimes d'una nova i més salvatge reestructuració industrial.

La CGT de Catalunya és conscient que la situació asturiana no és aliena a la societat catalana (com queda palès en el creixent procés de desindustrialització del Baix Llobregat o en l'important augment -el més alt des de 1985- d'expedients de crisi i de regulació de llocs de treball i la denuncia solidàriament. L'esmentada situació és consequència de l'anomenat Pla de Competitivitat -posat en marxa per governs i patronals-, d'aplicació a tot l'Estat. Aquest pla suposa donar de nou una volta de rosca a la politica sòcio-econòmica vigent i es basa en la exigència de majors sacrificis a les classes treballadores i en l'obtenció de majors beneficis empresarials i financers, sota la coartada de la integració econòmica a Europa. Per a la Confederació, la resposta del poble asturià és un exemple a seguir i ens reafirma en la nostra reiterada proposta d'avançar cap una nova i contundent demostració de rebuig de l'actual politica socio-econòmica, a l'estil del 14-D.

SOLIDARITAT AMB LA LLUITA DEL POBLE ASTURIA!!

Manresa, octubre de 1991

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

RESOLUCIO 2a.

El Ple de Sindicats de la CGT de Catalunya, reunit a Manresa el 19 d'octubre de 1991, manifesta el seu total rebuig a les conclusions de l'Informe Abril-Martorell sobre la Sanitat i, en conseqüència, denuncia el perill que l'esmentat Informe suposa per a la qualitat de la Sanitat Pública. En aquest sentit, la Confederació fa una crida a totes les organitzacions sindicals catalanes, al moviment veïnal i a les associacions d'usuaris/es amb la finalitat d'iniciar una CAMPANYA EN DEFENSA DE LA SANITAT PUBLICA. El Ple de Sindicats remarca que l'inici d'aquesta campanya a d'efectuar-se necessàriament amb la major urgència, ja que és en el territori català en el qual s'estan aplicant els eixos bàsics de l'esmentat informe des de fa pràcticament un any, a tall de "prova pilot" per a la seva extensió a la resta de l'Estat.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110

RESOLUCIO 3a.

El Ple de Sindicats de la CGT de Catalunya, reunit a Manresa el 19 d'octubre de 1991, manifesta la seva disconformitat amb l'avantprojecte d'autoregulació de la vaga en els serveis públics essencials promoguda als mitjans de comunicació per la Comissió Obrera Nacional de Catalunya (CONC-CCOO), i expressa tot seguit les dues línies bàsiques de la seva disconformitat:

-per una part, la clara unilateralitat de la proposta, fruit del tradicional oportunisme polític de CCOO en els temes susceptibles de despertar expectació davant els mitjans de comunicació, quan és de tots/es sabuda la necessitat de consens entre les organitzacions sindicals de classe per a què aquestes campanyes arribin a bon port.

-per altra banda, i com a fruit de l'anterior consideració, és clara la voluntat per part de CCOO de restringir al màxim la negociació en el sector públic al marc del bisindicalisme (unisindicalisme, en definitiva), amb tot el que suposa de minvament de continguts en la lluita sindical i popular.

La Confederació, en l'XI Congrés, ja va definir que "la millor llei de vaga és la que no existeix", i va establir les bases d'allò que hauria d'ésser l'autoregulació de serveis mínims en el sector públic sobre els acords concrets dels treballadors/es del sector, i en qualsevol cas a la unitat d'acció aconsellable dels sindicats de classe de l'àmbit corresponent. La CGT de Catalunya proposa la realització d'una Conferència intersindical que desenvolupi la normativa necessària conjuntament i en el sentit abans descrit.

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)

Comitè Confederal • Secretariat Permanent

Via Laietana 18, planta 9 - 08003 BARCELONA - Tel 268 47 22 / 310 33 62 - Fax 310 7110